

Palmsöndagen

Psalmer: 2, 702, 446, 708, 717

Texter: Jes 50:6-9, Rom 5:1-5, Luk 19:28-40

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Luk 19:28-40

28 När Jesus hade sagt detta gick han framför dem upp till Jerusalem. 29 Då han närmade sig Betfage och Betania vid det berg som kallas Olivberget, sände han i väg två av lärjungarna 30 och sade: "Gå in i byn där framme. När ni kommer in ska ni finna ett åsneförl som står bundet och som ännu ingen har suttit på. Ta loss det och led hit det. 31 Och om någon frågar er varför ni lossar det, ska ni svara: Herren behöver det."

32 De som var utsända gav sig i väg och fann att det var som han hade sagt dem. 33 De lossade fölet, och de som ägde det sade: "Varför tar ni loss fölet?" 34 De svarade: "Herren behöver det." 35 De ledde det till Jesus och lade sina mantlar på fölet och lät Jesus sitta upp. 36 Och där han red fram bredde man ut sina mantlar på vägen.

37 När han närmade sig sluttningen av Olivberget, började hela skaran av lärjungar i sin glädje priså Gud med hög röst för alla kraftgärningar de hade fått se: 38 "Välsignad är han som kommer, kungen, i Herrens namn! Frid i himlen och ära i höjden!" 39 Några fariseer i folkmassan sade då till honom: "Mästare, säg åt dina lärjungar!" 40 Han svarade: "Jag säger er: Om de tiger, kommer stenarna att ropa."

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, dig tillhör all ära. Det yttersta syftet med allt handlar om din ära. Gör oss glada och tacksamma så att vi lovar och prisår dig för dina välgärningar. Gör oss frimodiga så att ditt rikets fiender inte kan tysta oss. Amen.

I dagens evangelium hör vi att folket, eller hela skaran av lärjungar, lovade Herren. Det är en lovsång som inte ska tystna och inte heller kan tystas. Herren säger att om lärjungarna tiger kommer stenarna att ropa.

Jesus hade tillsammans med sina lärjungar kommit vägen upp från Jeriko till Jerusalem för att fira påsken. Detta skulle bli den sista påsken. Jesus hade sagt till lärjungarna att han gick upp till Jerusalem för att lida och dö - men på tredje dagen skulle han uppstå.

När Jesus närmade sig Betfage vid Olivberget sänd han två av lärjungarna att hämta ett åsneföls som han förutsagt skulle stå där bundet. När lärjungarna kom tillbaka med åsnan lade lärjungarna sina mantlar på det och Jesus satt upp. Och där han red fram bredde man ut sina mantlar på vägen. *När han närmade sig slutningen av Olivberget, började hela skaran av lärjungar i sin glädje prisade Gud med hög röst för alla kraftgärningar de hade fått se: 38 "Välsignad är han som kommer, kungen, i Herrens namn! Frid i himlen och ära i höjden!"*

Skaran av lärjungar lovade och prisade Jesus som Messias, den utlovade Frälsaren. De hade sett hans kraftgärningar och de hade hört honom undervisa. Hans kraftgärningar - nu senast i Jeriko då han botat en blind – hade övertygat dem om att han kom från Gud. Hans undervisning hade också gjort starkt intryck, för han undervisade med makt och inte som de skriftlärde. Nu lovprisade pilgrimerna honom som Messias, den utlovade kungen.

Trots att också fariséerna sett samma kraftgärningar och hört samma undervisning ville de inte ge Gud äran. De hade uppfattat Jesu anspråk på att vara ett med Fadern som en hädelse. De uppfattade också folkets rop som en hädelse: folket prisade ju honom som Messias-kungen. De vände sig nu till Jesus och begärde att han skulle tysta lärjungarna och folket. (Det var en märklig begäran.) Men Jesus svarade: "Jag säger er: Om de tiger, kommer stenarna att ropa."

Lovsången som prisar Messias för alla hans kraftgärningar kan inte tystas. Det fariseerna begärde var helt orimligt. Om lärjungarna teg skulle stenarna ropa ut hans ära. Syftet med allt är ju att Kristus ska bli ärad. Vi har här kommit till det yttersta syftet och meningen med skapelsen och hela dess historia fram till idag och vår egen existens. Till detta kan också läggas; Kristi människoblivande och frälsningsverk, Andens verk i nådens medel, Kristi andra ankomst vid världens slut och de dödas uppståndelse. Vad är det yttersta syftet med allt? -Ja, det är Kristi härlighet ska prisas.

Lovprisning också det enda naturliga, rimliga gensvaret på Guds väldiga gärningar i skapelsen och frälsningshistorien. I skapelsens skönhet kan vi se Guds makt och visdom. Vi måste också förundra oss över våra egna liv. Vi bör tacka och lova honom för att han uppehåller oss varje dag och ger oss allt vad vi behöver. Men framför allt så är det andra trosartikeln som lägger lovsång på våra läppar. Fadern har sänt sin Son att bli en människa som vi. Han har återlöst oss från våra synder, från döden och djävulens makt. Han har gjort det för att vi ska leva med honom i hans eviga rike. För allt detta bör vi tacka och lova honom. Det är det enda rätta och naturliga gensvaret från vår sida.

Men att vi verkligen tackar och lovsjunger honom är ett lika stort under som om stenar skulle ropa. Det är ett under av den helige Ande som vi lär oss i tredje trosartikeln.

Vi har inte frälst oss själva, utan Herren har sänt sin Son att bli människa för att sona vår skuld med sitt liv. Vi har inte av oss själva kommit till honom och börjat tro på honom av vår egen kraft eller vårt eget förstånd utan den Helige Ande har genom evangelium tänt tron i våra hjärtan. Att vi tackar och lovsjunger honom är trons frukt som Anden har verkat i våra liv.

Denna lovsång är en evig lovsång. I Uppenbarelseboken skildras kyrkans historia fram till den yttersta dagen upprepade gånger. Det är olika aspekter av kyrkans kamp här på jorden som skildras. Varje skildring kulminerar med den yttersta dagen, domen och frälsningen i himmelen. Och i varje sådan skildring återkommer den eviga lovsången, som exempelvis i kap 5:

Och allt skapat i himlen och på jorden och under jorden och på havet, ja, allt som finns i dem hörde jag säga:

*”Honom som sitter på tronen,
honom och Lammet,
tillhör tacksägelsen och priset,
äran och makten
i evigheternas evigheter.” (Upp 5:13)*

Detta är det yttersta syftet och målet med allt - att Gud ska bli ärad och prisad av sin skapelse. Syftet med vårt liv blir uppfyllt när vi tar emot honom som vår Frälsare för att leva med honom i hans rike och förena oss med allt skapat i en evig lovsång till Gud.

Ni förstår nu hur ytterligt orimlig fariséernas begäran var när de begärde att Jesus skulle tysta lärjungarnas lovsång. De förstod inte det yttersta syftet med mänsklighetens existens. De förstod inte

- att Gud sänt sin Son att bli människa för att frälsa oss,
- att Gud sänt sin Ande för att skapa tron i människors hjärtan
- just för att de i tid och evighet ska lovsjunga honom.

Det är bra att vi själva har detta perspektiv på våra liv så att vi kan skilja på det viktiga yttersta syftet med våra liv och alla delmål vi har under livets gång. Ibland kan vi vara så fokuserade på livets delmål att vi glömmer det högsta syftet med vårt liv. Någon lägger ner möda på en utbildning till ett visst yrke, med förhoppning att det ska ge ett bra liv. Någon arbetar för att försörja sig och sina närmaste. Föräldrar tar hand om barn. Allt är bra och viktiga uppgifter som vi ska koncentrera oss på. Vi strävar efter att genomföra vad vi planerat. Vi vill bidra med något gott, känna glädje och lycka, stilla vår nyfikenhet. Men allt

detta är ändå inte det högsta syftet med vår existens. Ibland kan någon tappa livsgnistan efter en svår förlust eller besvikelse. Sjukdom kan göra det så jobbigt att leva att man börjar undra vad livet har för mening. Men antingen det går oss väl eller det går oss emot så ska vi komma ihåg vad som är det yttersta syftet med våra liv. Det är att prisas Kristi härlighet här i tiden och i evighet. Om någon har svårt att förstå meningen med livet så behöver osäkerheten bara gälla livets små delmål. Men det är helt klart vad som är det yttersta syftet med våra liv. Det är att vi som frälsta och älskade Guds barn ska prisas Herrens härlighet både här i tiden och i evighet.

Psaltarpsalm 118 eller 103 brukar väljas på Palmsöndagen. Dessa psalmer innehåller uppmaningar till oss att tacka och lova Herren för hans nåd och välgärningar. Psalm 103 avslutas med att rikta en uppmaning till både änglar och människor. Jag ska läsa de 5 första verserna i psalmen och de sista:

Lova Herren, min själ, och allt det i mig är hans heliga namn.

*Lova Herren, min själ, och glöm inte vad gott han har gjort,
han som förlåter dig alla dina missgärningar och helar alla dina brister,
han som räddar ditt liv från graven och kröner dig med nåd och*

barmhärtighet,

han som mättar ditt begär med sitt goda, så att du blir ung på nytt som en örn. (Ps 103:1-5)

Herren har ställt sin tron i himmelen, och hans konungavälde omfattar allt.

Lova Herren, ni hans änglar, ni starka hjältar, som uträttar hans befallning, så snart ni hör ljudet av hans befallning.

Lova Herren, ni alla hans härskaror, ni hans tjänare, som uträttar hans vilja.

Lova Herren, ni alla hans verk, varhelst hans herradöme är. Min själ, lova Herren. (Ps 103:19-22)

Vårt liv kommer aldrig att sakna mening, inte en sekund. Meningen med våra liv - meningen med allt skapat - är att vi ska lova Herren för allt syftar till att HERREN ska bli ärad. Amen

Låt oss be!

Herre Jesus, vi ser med förundran hur du går upp till Jerusalem för att offra dig själv för oss. Vi tackar dig för att du genom ditt offer har gett oss liv - ett evigt liv i din härlighets ljus. Sänd din Ande att stärka vår tro så att vi tillsammans med alla troende på jorden och alla änglar kan lova ditt namn för frälsningens under. Låt varken motgång eller motstånd få lovsången att tystna. Dig tillhör äran i evighet. Amen.

